

VERSLISTA

verslista@googlegroups.com

GONDOLATOK KÉPZŐMŰVÉSZETI ALKOTÁSOKRA

Csók István: Őszirózsás csendélet

Kutasi Horváth Katalin: Lecsupaszítva

Bevallom, mániákusan vonzódok a virágokhoz. Na nem úgy, általában kedvelem őket, hisz be kell vallanom, hogy a zsályát, a majorannát vagy a zsázsát például ki nem állhatom, és a kakukkfű sem a kedve nem. De ott van a szívemnek oly kedves pitypang, és mindenek felett: az őszirózsza!

Ó, azok a gyönyörűséges színek, melyekben ezek a csodálatos virágok pompáznak! Igazán hálás évelő növény ez! Sokszínűsége ellenére is milyen következetes! Hisz a virágfészük mindig sárga, mint az irigység... Imádom hosszúkás, lándzsás alakú leveleit, imádom, hogy egyre csak nyílik, míg el nem fagy, igen hosszasan kitart, egy kis örömet képes hozni még a lelkembe, pedig minden, így ő is az elmúlás felé mutat.

Mennyire szeretik ezek a virágok a fényt! Pedig az egyre erőtlenebb, gyengébb. Felemelő érzés az őszirózsák között császalkálni, változatoságukat csodálni, elgondolkodni az élet rendjén... Mintha egy kis tavaszt hoznának az őszbe! Idecsalják a szebbnél szebb lepkéket, a szorgos méheket, élettől döngenek a virágok, mikor már csaknem lemondtam arról, hogy átjárjon a nyüzsgő életkedv.

Igaz, miközben köztük járok, levéltetvekkel, fonalférgekkel, házas csigákkal is találkozom, de nem lehet minden tökéletes. Az egyiknek megadatik ez-az, a másiknak nem. Persze, biztosan te is a házas csigát választanád, főleg, ha mindenáron csúszómászóra vágynál. Rám sem néznél, lehet, vagy még rosszabb: undorral elfordulnál tőlem. Még nem is mondtam? Én egy hajléktalan csiga vagyok. Lecsupaszítottan járok-kelek útvessztőimben. Az őszirózsát talán meg tudtam veled szeretgetni, míg nem tudtad, ki vagyok, de magamat már meg sem próbálom.

Elismerem, a te szempontodból kártékony vagyok, hisz megrágom a növények leveleit, de te sem veted meg a finom falatokat. Némelyik közületek még engem is képes ínycséggként elfogyasztani! Nem szereted, ha nyálkámmal beborítom az utadat. Pedig sokan ugyanazt csináljátok, mint én, így juttok előbbre... Napközben inkább meghúdom magam a nyirkosabb helyeken, a kövek alatt, inkább éjjel indulok portyára. Sötétben tapogatózom...

Nem vagyok csúcsragadozó, bizony sok ellenségem akad. Mégis szeretnek. Megenni... Pőréen kiszolgáltatva élek, az őszirózsákra nézve tolnak fel a halovány remények. Ha lemetszed az őszirózsát a töről, nem álmodok többé egy szebb jövőről...

Varga Katalin: Őszi párbeszéd

- Megjöttem - susogta hűs szélben tétován az ősz.
- Nem örülök - búgta az őszirózsa -, látom, jössz.
- Viszem a virágokat, hullanak a levelek.
- Jól tudom - mondta az őszi rózsza -, te megteszed.
- Köd lesz, esőt hozok, hullanak majd a gesztenyék.
- De én még itt vagyok, az őszirózsa most is szép.
- Elhervadsz majd, meglásd, temetői virág leszel.
- Nem hagyom magam, lefestenek, majd emlékezel.
- Színes vagyok én is, hozom a szüretelőket.
- Nem baj, de nevem majd emlékeztet a szép őszre.

Czégény Nagy Erzsébet: Monológ

Ősz-arany csordogál
krizantém szirmára, s
úgy ragyognak, mint szemed
ragyogott, Anyám, amikor
beléptem ajtódon, karod
lendült felém, s szorítottál,
mint ki sosem akar elengedni.
A nyár már beájult az ősz
karjába, köd falja a tornyot,
későn ébrednek csukott szemű
házak, a borókán gyöngyöt
fűz a hajnali harmat. Reggel,

ha felkelek, már nincs hová
mennem. Elfogyott az út,
mi hozzád vezetett. Nézem
e csokrot - temetővirág -,
szépségével mégis örvendeztet,
mert ebben is téged látlak, mint
megannyi virágban, hisz te voltál
a föld, miben mindegyik meg-
fogant, s együtt nyíltál velük.
Örökké így látlak.

Szabó Eszter Helka: Kékbe forgó

Szivárványvirág.
Égre feszülő nyár volt.
Őszbe ájulok.

Szabó Eszter Helka: Gondolatok az őszirózsáról

Sohasem szerettem az őszt. Szeretnem kellett volna: bőségszaru, le-
vélpompa, utolsó fellobbanás a semmi előtt. Az őszirózsát is utálom.
Temetői virág. A halált juttatja eszembe. Tudom, hogy másoké, mégis
magamra veszem, mint hajléktalan az adományként kapott kabátot.
Mindannyian hajléktalanok vagyunk. Örülnöm kellene, már csak azért is,
mert egyre közelebb jutok az egyenlőséghez, ahol már olyan mindegy,
szegény vagy gazdag voltam-e. Voltam? Talán. Az őszirózsa szirmai az
átlagosnál is nagyobbak, talán azért, hogy hullásuk még jobban fájjon.
A szemetelést is utálom. A szirmok anyaga legalább lebomlik. Az őszi-
rózsás festmény tetszene, ha csak a sötétkék háttér maradna. Az éj-
szaka örök és igaz.

Mukli Ágnes: Őszirózsák

Bozontod bomlott sápadt ősz ködébe,
ha rád nézek, rám néz nyári nap heve,
kénsárga pompa sápadt lámpafényben,
szemed kékjében újra fénylene.

Halvány színekben fakult meg a hajnal,
hófehér szirmodra rátapadt a dér,
tört szárral élhetsz, virulj alázattal,
szépségedtől cselszövőm lett az ég.

Szabó Eszter Helka: Lakótelepi nap

élénk szirmokat szór a reggel kinyitom a szemem még színes minden
üde foltjait látom az őszirózsáknak észre sem veszem ahogy szorosra
húzza magán leveleit a virág hűvösek már az éjszakák az a kevés fény
eltéved a panelházak között lépteim visszhangját és a járműrobajt tűri
az őszirózsa elborzadnék ha nagyítón át látnám a porszörnyeket nincs
szememben más csak a házfalokról lepattanó bánatok a hét vetésforgó
estére kifakul a nappal sok-sok tarka gömbje szirmaik hullanak a rögre
az ég liláskék palettáján tizemeletes ecsettel festette meg arcomat
Isten

Szabó Eszter Helka: Őszi körforgás

forognak peregnek a rózsák
egyik évszak a másik sarkára hág
minden nap más színű a virág
piros kék sárga nappal-kavalkád
éjszakák roznak életet és halált

az üveggolyók színeit már nem látja a felnőtt
az évekkel együtt sápadnak a rózsák szirmai
a gerinc vonalán aranyló veríték csurog
kiforr a bor a tőkék fénye utolsót villan a Napban
a rózsza érzi a síron maradék álmai elfonnyadnak
a retinán még áttör a barna a tudat még érzékeli
aztán az összes rózsát felváltja a lila semmi

**Friss irodalmi pályázatok a Poéta Irodalmi Portálon:
<http://www.poeta.hu/>**

Lektorálta: Kutasi Horváth Katalin

*A Verslista honlapja:
<http://portal.verslista.hu>*

*A Képzeld el... irodalmi folyóirat honlapja:
<http://www.kepzeldel.hu>*

*Az Irodalom Feketen-Fehéren c. folyóirat honlapja:
<http://poeta.hu/feketen-feheren>*

*A Poéta Irodalmi Portál honlapja:
<http://www.poeta.hu>*
